चित्रं तस्मिन् समारूढे पित्र्यं सिंहासनं नृपे
भरेण सर्वतो राज्ञां शिरांसि नतिम् आययुः । 18
ततः शक्रः सुहृत्पुत्रं विपन्नविजयोत्सवे
स्वर्गं सहस्रानीकं तं निनाय प्रेष्य मातलिं । 19
स तत्र नन्दने देवान् क्रीडतः कामिनीसखान्
दृष्ट्वा स्वोचितभार्यार्थी राजा शोकम् इव आविशत् । 20
विज्ञाय एतम् अभिप्रायं तम् उवाच अथ वासवः,
राजन् अलं विषादेन, वाञ्छा इयं तव सेत्स्यति । 21
उत्पन्ना हि क्षितौ भार्या तुल्या ते पूर्वनिर्मिता,
इमं च शृणु वृत्तान्तम् अत्र ते वर्णयाम्य् अहं । 22
पुरा पितामहं द्रष्टुम् अगङ्गं तत्सभाम् अहं,
विधूमो नाम पश्चाच् च मम एको वसुर् आगमत् । 23
स्थितेषु अस्मासु तत्र एव विरिञ्चिं द्रष्टुम् अप्सराः
अगाद् अलम्बुषा नाम वातविस्रंसितांशुका । 24
तां दृष्ट्वा एव स कामस्य वशं वसुर् उपागमत्,
सा अप्य् अप्सरा कटित्य् आसीत् तद्रूपाकृष्टलोचना । 25
तद् आलोक्य मम अपश्यन् मुखं कमलसंभवः,
अभिप्रायं विदित्वा अस्य ताव् अहं शप्तवान् क्रुधा । 26
मर्त्यलोके ऽवतारो ऽस्तु युवयोर् अविनीतयोः,
भविष्यथश् च तत्र एव युवां भार्यापती इति । 27

Digitized by Google